

Milosrđe i milostinja

Papa ima posebne audijencije kroz Godinu milosrđa. 9.travnja nas je podsjetio da „je važan aspekt milosrđa davanje milostinje.“ Donosimo neke odlomke iz djela svetog Josemarije za pomoć prilikom molitve na ovu temu.

20.04.2016.

Papa ima posebne audijencije kroz Godinu milosrđa. 9.travnja nas je podsjetio da „je važan aspekt milosrđa davanje milostinje.“ Donosimo neke odlomke iz djela

svetog Josemarije za pomoć prilikom molitve na ovu temu.

***Izvadak iz audijencije pape Franje
9.travnja, 2016.***

Draga braćo i sestre, važan dio milosrđa jest davanje milostinje. Zaista, izraz „milostinja“ zaista i znači „milosrđe“ i izražava se na brojne načine. U Starom zavjetu Bog zahtijeva posebnu brigu za siromašne; Bog želi da njegov narod pazi na siromašne. Milosrđe zahtijeva stav nutarnje radosti. Davanje milosti ne smije biti teret ili nelagoda koje se čim prije trebamo otarasiti. Stariji Tobija, nakon što je primio veću sumu novca, zove svoga sina i podučava ga: „Ne okreći lica od siromaha, pa ni Bog neće okrenuti lica od tebe.“ (Tob 4:8). Ovo su jako mudre riječi koje nam pomažu shvatiti vrijednost davanja milostinje. Ne broje se samo davanja već sposobnost da se zastane i

pogleda u lice osobe koja traži pomoć. Davanje milostinje gesta je ljubavi i iskrene brige za one koji nam prilaze i mole našu pomoć, učinjena u tajnosti gdje je jedino Bog vidi. Učinimo Isusove riječi svojima: „Blaženije je davati nego primati“ (Dj 20:35)

Dati što god možeš

Muka je konstatirati kako neki shvaćaju milostinju: malo sitniša i nešto rabljene odjeće. Čini se kao da nisu čitali Evandjelje.

Ne obazirite se: pomognite ljudima da se odgoje u vjeri i snazi koja će dostajati da se znaju u životu velikodušno odreći stvari, pa i onih koje su im potrebne.

Upornima protumačite da nije baš otmjeno i fino, ni sa zemaljskog stanovišta, čekati svršetak, kada ni u kojem slučaju neće moći ponijeti ništa sa sobom.

Jesi li spreman da se odrekneš
prijevoza sa uobičajenim
prijevoznim sredstvom i da novac
koji pri tom uštediš – pa bilo to i vrlo
malo – dadeš za milostinju. U svakom
slučaju, ako posjeduješ duh
odricanja, uvijek ćeš naći prilike da
ga ostvaruješ na neupadljiv i
djelotvoran način.

Prijatelji Božji, 125

Općenito, pišeš mi, ljudi se teško
rastaju od novca. Velike riječi,
pretjerana oduševljenja, obećanja,
planovi. No, kada treba žrtvovati,
malo ih je koji podmeću leđa. Pa i
kad nešto daju, treba im pritom
prirediti svečanost: ples, tombolu,
predstavu, prijem i još k tomu oglas i
izvještaj u novinama. Žalosna je to
slika, ali ima izuzetaka; budi i ti
jedan od onih čija ljevica ne zna što
daruje desnica.

Put, 466

Zar nisi zamijetio sjaj u Isusovim očima, kad je siromašna udovica davala svoj mali prilog u hramu? Daj mu i ti koliko imaš. Nije zasluga u tome jesi l dao mnogo ili malo, nego u nakani s kojom si dao.

Put, 829

Gospodin, raširenih ruku, stalno od tebe traži milostinju ljubavi.

Kovačnica, 404

Trebamo otvoriti oči

Molite odvažno Gospodina za to blago, za nadnaravnu krepot ljubavi, da biste je zatim mogli ostvariti do najmanjeg detalja.

Često mi kršćani nismo znali kako postupiti s tim darom; ponekad smo mu snizili vrijednost kao da on nije ništa drugo doli jedno dijeljenje milostinje bez duše i interesa,

ponekad smo to još više ili manje reducirali na formalno dobročinstvo. Rezignirano se jedna bolesnica tužila na tu zabludu riječima: Da, ovdje na meni primjenjuju ljubav prema bližnjemu, a moja me je majka ljubila s toplinom srca. Ljubav koja ima korijen u Kristovu srcu ne poznaje takve razlike.

Prijatelji Božji, 229

Blago siromasima u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko! Ako želiš dostići taj duh, onda ti savjetujem da prema sebi budeš skroman, a prema drugima velikodušan. Kloni se suvišnih izdataka iz rasipništva, hira, taštine, lijenosti...

Otarasi se potreba.

Prijatelji Božji, 123

Kako su razumljivi nestrpljenje, tjeskoba i nemirne želje onih koji s

naravnom kršćanskom dušom (usp. Tertulijan, Apologeticus, 17; PL 1, 375) ne žele registrirati osobnu i socijalnu nepravdu, što je može načiniti ljudsko srce. Ljudi žive zajedno već toliko stoljeća i još uvijek postoji toliko mnogo mržnje i razaralaštva, tako mnogo fanatizma u očima koje ne vide i u srcima koja ne žele ljubiti.

Zemaljsko blago podijeljeno je među nekolicinom, naobrazba je ograničena na mali krug, a vani je glad za kruhom i znanjem. Vani je ljudski život koji je svet, jer dolazi od Boga, a s kojim se postupa kao s nekom stvari, kao s brojkama u statistici. Ja razumijem to nestrpljenje i sudjelujem u tom nestrpljenju koje me goni da gledam prema Kristu, koji nas neprestano potiče da ostvarimo onu novu zapovijed ljubavi.

Oči nam trebaju biti otvorene, moramo znati gledati oko sebe, kako bismo zamijetili neprestani zov koji nam Bog upravlja po ljudima u našoj okolini. Mnoštву ne možemo okrenuti leđa; ne smijemo se zatvarati u svoj vlastiti mali svijet. Tako Isus nije živio. U Evanđelju se uvijek govori o njegovu milosrđu, o njegovoj sposobnosti da boli i potrebe dijeli sa svojim bližnjima: On ima samilosti s udovicom iz Naina (usp. Lk 7,11-17), On je proplakao nad mrtvим Lazarom (usp. Iv 11,35). On se brine o mnoštву koje Ga je slijedilo i koje nije imalo ništa za jelo (usp. Mt 15,32), On ima samilosti prije svega s grješnicima, onima koji hode svjetom a da ne poznaju svjetlo i istinu: Kad iziđe iz lađice, vidje silan narod i sažali se nad njima, jer su bili kao ovce bez pastira, te ih poče učiti dugo (Mk 6,34).

Ako smo uistinu Marijina djeca, onda shvaćamo taj Gospodinov stav; naše

će se srce otvoriti i biti puno milosrđa. Onda nas pogađaju boli, bijeda, pogreške, samoće i tjeskobe naših bližnjih koji su naša braća. Onda osjećamo da im u njihovim poteškoćama moram žurno pomoći i da im govorimo o Bogu, tako da se nauče ponašati kao djeca i da tako mogu iskusiti Marijinu majčinsku naklonost.

Susret s Kristom, 146

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/milosrde-i-milostinja/](https://opusdei.org/hr-hr/article/milosrde-i-milostinja/)
(15.07.2025.)